

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

IV. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

1960. JANUÁR

Nagyobb eredményekért

Még néhány nappal ezelőtt a postás dolgozók természetesen, felkészülten, fegyelmetten dolgoztak az évről-évi csúsforgalom sikeres lebonyolításán. Az 1959-es évről-évi forgalom messze felülmúlta az előző évek forgalmát. A postás dolgozók megfeszített erővel, de minden fennakadás nélkül bonyolították azt le. Ezekben a hetekben a posta dolgozói különösen bebizonyították szakmai felkészültségüket, összefogásukat és helytállóságukat.

Még nincsenek végleges számok az 1959. évi eredményekről, de a rendelkezésre álló adatokból már most is megállapítható, hogy 1959-ben a postát, a posta szolgáltatásait lényegesen több és nagyobb mértékben vették igénybe, mint az előző években. Ennek bizonyítására elég megemlíteni: pl. a posta teljesítményi értéke, amelynek növekedése az előző években évenként átlag 4 százalékos volt, 1959-ben — 1958-hoz viszonyítva — 8,2 százalékkal emelkedett. Az ilyen nagymértékű forgalomnövekedés lebonyolítását a jelenlegi létszám-ellátottság és a megfelelő berendezések mellett csak a postás dolgozók becsületos munkája, szakmai szeretete és nem utolsósorban a Magyar Szocialista Munkáspárt VII. kongresszusa tisztelték meg szervezett szocialista munkaverseny tettei lehetősége.

A nélkül, hogy lebecsülnénk a posta vezetőinek helyes gazdasági intézkedéseit, a tervre való, vagy annak jó célkitűzéseit, a legnagyobb erő mégis a postás dolgozók összefogása és a szocialista munkaversenyben való részvétele volt. A szocializmus építésének eszköze a szocialista munkaverseny szervezése, az újítómozgalom és a termelési tanácskozások nélkül, vagyis a dolgozók mozgósítása és a dolgozók aktív részvétele nélkül a teljesítményi érték 80 millió forint, az akkumuláció 73 millió forint teljesítése, az önköltség 1,7 százalékos csökkentése helyett 4,3 százalékos eredmény elérése — minden bizonnyal elképzelhetetlen lett volna. Ezek az eredmények azért is értékesek, mert a posta számára, mert a szolgáltatások minőségének romlása nélkül érték el a dolgozók.

A egyszerű gazdasági eredményekben a szakszervezeti szervek politikai nevelő tevékenysége, a dolgozókkal való foglalkozás, ügyes-bajos dolgaiknak elintézése és érdekvédelmi tevékenységük fokozása is fontos szerepet játszott. Nem utolsósorban az a tény, hogy a szakszervezeti bizottságok és a területi bizottságok önállóan és öntevékenyen, sajátosságait figyelembe véve határoztak meg feladataikat.

De nemcsak többlet és jobban dolgoztak, hanem munkájuk eredményeként többlet is kaptak a postás dolgozók, tovább javultak élet- és munkakörülményeik is. A magyar forradalmi munkás-paraszt kormány több nagy jelentőségű intézkedést hozott 1959-ben, amelyek közvetve vagy közvetlenül igen kedvezően befolyásolták a postás dolgozók, s azok családtagjainak megélhetési viszonyait. Talán nem szükséges részletezni, de helyes megemlíteni, az új nyugdíjtörvény bevezetését, a családi pótlék felállítását, amely jóformán minden postás dolgozót közvetlenül érintett és

komoly mértékben növelte az életszínvonalát. Az évközben végrehajtott postai intézkedések is tovább javították a dolgozók életkörülményeit. A postás dolgozók átlagkeresete: például az évközben végrehajtott bérkorrekciók és átlagbéremelkedés folytán — az éves bérszintet figyelembe véve — 437 forinttal, ezen belül a műszaki állománycsoportnak 989 forinttal, a munkásállomány-csoportnak pedig 799 forinttal emelkedett. Ezenkívül bevezetésre került a kézbesítők havi 210 órás munkaidéje, amely 144 fő létszámmal emelkedéssel járt. A Központi Táviróhivatalban, a Tudakozóban, az 50 előfizetői felületi kézikönyv kiadásának központokban és több más, egészére ártalmas munkahelyen a napi munkaidőt 7 órára csökkentették. Ez a munkaidő-csökkentés újabb 300 fő létszámmal emelkedést tett szükségessé. A kormány kedvező elbírálását és a postás dolgozók megbecsülését jelenti az évről-évi jutalmazási rendszer bevezetése, amely még közvetlenebb érdekévé teszi a postás dolgozóknak a posta gazdasági eredményeinek fokozását.

Ezek a felsorolások — bár korántsem teljesek — azt bizonyítják, hogy a mi rendszerünkben a több és a jobb munka a dolgozók közvetlen érdeke, és a nagyobb gazdasági eredmények elérése a munkában részt vevők jólétének emelését szolgálja.

A posta előtt álló feladatok 1960-ban természetesen még nagyobbak, mint 1959-ben voltak. A 3 éves terv utolsó évében vagyunk. A gazdasági célkitűzések feszítettebbek. Ebben az évben előkészületeket kell tenni a második öt éves terv sikeres beindítására. Az 1960. évi tervszámok az 1959. évi eredményekből indulnak ki, s ahhoz képest bizonyos mértékben feszítettek. De igen nagy előny ebben az évben, hogy a posta és az évi terv időben elkészülték, jóváhagyták azokat és jó szervező munkával, az év első napjaiban a dolgozók már ismertették.

Az új év küszöbén szakszervezeti szerveink egyik legfontosabb feladata a részlettervek kidolgozásának segítése. El kell indulnunk ezen az úton és biztosítanunk kell azt, hogy a szakszervezetek különböző szervei — a dolgozók képviselőjeként — az eddignél nagyobb részt vállaljanak a végleges tervek kialakításában. Egy lépést előre kell lépünk és fel kell készülnünk nemcsak a tervek gyakorlati végrehajtásának segítésére, hanem a tervek készítésében való részvételre is. Ehhez igen sok aktív hozzáértő szakemberre van szükség, akik felkészültséggel képesek hasznos tanácsokat adni, szakszervezeti szerveinkkel közösen a tervek bírálatát, a dolgozók véleményét tolmácsolják.

Cél az, hogy a dolgozók gyakorlati tapasztalatait összegezzék, azok felhasználásával minél gazdaságosabban, a célnak legjobban megfelelő módon használják fel egy-egy tervidőszak alatt a rendelkezésre bocsátott anyagi és egyéb eszközöket. A dolgozóknak nemcsak a tervek végrehajtásáról van véleményük, és nemcsak a végrehajtásban tudnak segíteni, hanem igen sok hasznos javaslatuk és tapasztalatuk van a tervek helyes elkészítését illetően is. A szakszervezetnek kell megtalálni a módját annak, hogy minél több dolgozó beleszólhasson a tervek elké-

szítésébe, véleményt mondjon róla, hogy ezáltal még jobban sajátjának tekintse és következetesen dolgozzon annak gyakorlati végrehajtásán.

A tervek gyakorlati megvalósításának megszervezése terén a szocialista munkaverseny, az újítómozgalom minden lehetőségét kihasználva kell tovább haladnunk előre. Legfontosabb feladatunk ezen a téren a kongresszusi munkaverseny szervezésének tapasztalatait felhasználni és önállóan meghatározni az új üzemi célkitűzéseket. Keresnünk kell az új lehetőségeket, amely a dolgozók aktív részvételével tovább növeli a posta bevételeit, javítja a szolgáltatásokat és csökkenti a költségszinteket. Ezek a feladatok nem újak és nem ismeretlenek. Csúpnál arról van szó, hogy már az év elejétől megtorpanás nélkül, még nagyobb energiával mozgósítsuk a postás dolgozókat, szervezzük a szocialista munkaversenyt. Ne várjunk felső utasításokra, hanem az eddigi gyakorlat szerint, a dolgozókkal egyetértésben, határozzuk meg a konkrét vállalatokat, és lássunk hozzá megvalósításukhoz.

Gazdasági és politikai életünk fejlődése, a szocializmus építésének meggyorsítása, egész előrehaladásunk törvényszerűen megköveteli a szakszervezeti mozgalomtól is, hogy lépéseket tegyünk a szakszervezeti munka további hatékonysága, a szakszervezeti mozgalom erejének növelése, és a gyors operatív ügyintézés érdekében. Ez a célja a Szakszervezetek Országos Tanácsa VI. plenumán hozott határozatoknak és az ezt követő SZOT elnökségi határozatoknak és intézkedéseknek. A célok megvalósítása csak úgy képzelhető el és a munka úgy lehet eredményes, ha minden szinten maradék nélkül végrehajtjuk a fent említett határozatokat és növeljük a szakszervezeti szervek önállóságát.

Az üzemi és középszervek hatáskörét az eddigi gyakorlati eltérően komoly mértékben ki kell szélesítenünk. Biztosítanunk kell számukra a szervezeti és anyagi feltételeket és tovább kell egyszerűsíteni az ügyintézt. Erőteljesen kell segítenünk és oktatnunk az alapszervezeti tisztviselőket, hogy minél előbb teljes felelősséggel és önállóan tudjanak dolgozni.

Tovább kell növelnünk a szakszervezeti választott szerveiben dolgozók felelősségérzetét, saját munkájuk és a tagság iránt. Ezek az intézkedések hozzásegítenek ahhoz, hogy még közvetlenebb legyen a kapcsolat a tagsággal, tovább növekedjen a szakszervezet tekintélye és tömegbefolyása is. A tagság így közvetlenebbül érezni és látni fogja az aktívák nehéz, fáradságos és sokirányú tevékenységét. Még jobban látni fogják a szakszervezeti szervek előtt álló közvetlen feladatokat, a dolgozók érdekében kifejtett tevékenységét. Jobban tudják bírálói a szakszervezet munkáját és hasznos tanácsokat adni a hibák minél gyorsabb megszüntetéséhez. Így minden bizonnyal egyre többen megbecsülik és megszeretik azt a szervezetet, amelynek ők is tagjai. Tevékenyen részt vállalnak a szakszervezet munkájában, hogy egyre nagyobb eredményeket érjünk el a szocializmus építésében és egyre szebb, boldogabb legyen dolgozóvársaink élete is.

Beszevél Miklós főtájtár,

Újévi üdvözlések

A szakszervezet központi vezetősége és az elnökség címére, az újév alkalmából a Szovjetunió, Kína, Bulgária postás szakszervezetei, az Albán Szakszervezetek Központi Tanácsa, a Csehszlovák Forradalmi Szakszervezeti Mozgalom, Jugoszlávia, Korea, Lengyelország, a Német Demokratikus Köztársaság, az Olasz Postás Szakszervezet Központi Bizottsága, Románia és Vietnam postás szakszervezetei küldtek üdvözlő leveleket, amelyekben eredményekben gazdag új évet kívánnak a magyar szervezett postás dolgozóknak.

Ülésezett a központi vezetőség

Munkánkra a gyorsaság, a megbízhatóság, a pontosság jellemző

A munka lendítője a szocialista munkaverseny

Használjuk ki a nevelőmunka sokrétű lehetőségeit

A szakszervezet központi vezetősége 1959. december 22-én tartotta az elmúlt esztendő utolsó ülését. Napirenden szerepelt:

1. Az 1959. évi postai feladatok végrehajtásának értékelése és az 1960. évi tervek ismertetése.
2. Jelentés néhány fontosabb műszaki üzemből folyó politikai nevelőmunkáról.
3. A szakszervezet 1960. évi költségvetése, az igazgatói alap jöléti részének, valamint

az állami kulturális és sport-alapnak az elosztása.

Az ülésen megjelent Katona Antal miniszterhelyettes, Kövesi Béla vezérigazgató, Beszevél Miklós, a szakszervezet főtájtára és Horn Dezső, a szakszervezet elnöke.

A központi vezetőség ülését Horn Dezső elvtárs nyitotta meg, akinek üdvözlő szavai után az első napirendi beszámolókat Kövesi Béla postavezérigazgató elvtárs, a központi vezetőség tagja tartotta meg.

Beszámolójában elmondotta, hogy

a posta a postás dolgozók becsületos munkája eredményeként — a termelésre vonatkozó 1959. évi célkitűzéseket jelentős mértékben túlteljesítette.

A posta 1959. évi munkájára a gyorsaság, a megbízhatóság és a pontosság volt a jellemző. A nagyarányú forgalomnövekedés ellenére a postai szolgáltatás színvonala nem romlott.

Kövesi elvtárs ismertette a posta létszám- és bérigazgatóságát. Elmondotta, hogy a bér-alapfelhasználás 37,4 millió forinttal magasabb az 1958. évinél. Ez 4,2 százalékos bér-alapnövekedést jelent. Az átlagbérek alakulása az előző évi 15 624,— Ft-tal szemben 1959-ben 16 097,— Ft.

A beszámolóban szó volt az önköltség alakulásáról, a beruházási és a felújítási tervek teljesítéséről. A kongresszusi verseny eredményének ismertetése után részletesen tájékoztatta Kövesi elvtárs a központi vezetőséget a posta 1960. évi postai feladatokról. Megjelölte azokat a módszereket, amelyekkel a célkitűzések elérhetők. A posta munkájának a jövőben is a szocialista munkaverseny lesz a lendítője.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Új automata távbeszélő-központ

Sopronban a televízió adóállomás felavatásával egyidőben adták át a forgalomnak az új automata távbeszélő-központot. Az első munkanapon az új munkahelyen Nagy József néppárti miniszter, Katona Antal közlekedés- és postaiügyi miniszterhelyettes társaságában elbeszélgetett a dolgozókkal.

BESZÉLGETÉS

Kövesi Béla vezérigazgatóval

A POSTAI MUNKÁRÓL ÉS AZ 1960. ÉVI TERVFELADATOKRÓL

Az új év első napjaiban megkértük Kövesi Béla postavezérigazgató elvtársat, hogy nyilatkozzon lapunk hasábjain a hozzánk beérkezett levelekből összegyűjtött és a postás dolgozókat érdeklő kérdésekről.

1. Milyen volt a posta 1959-es forgalma és milyen tervteljesítést eredményezett?

Az elmúlt esztendőt a postaforgalomnak és a postával szemben támasztott igényeknek az átlagosnál lényegesen nagyobb mértékű növekedése jellemezte. Míg az előző években a postaforgalom összes teljesítményi értékének növekedése a 4 százalékos körül ingadozott, 1959-ben ennek több mint a duplája volt. Ezt a nagymértékű forgalomemelkedést csak a postás dolgozók áldozatos munkájával, szakszervezetével és nem utolsósorban a kongresszusi verseny nyel tudtuk lebonyolítani. A posta összes termelési értéke (üzletvitel, ipar, építőipar) 1958. évhez képest 149,9 millió forinttal, (7,9 százalékos), a tervhez képest 105,9 millió forinttal (5,4 százalékos) volt magasabb 1959-ben.

A posta tehát a termelésre vonatkozó 1959. évi feladatait jelentős mértékben túlteljesítette.

2. A postai berendezések fejlődését a beruházási és felújítási tervek teljesítése mutatja. Mi a helyzet ezen a téren? Felhasználják-e a kormányzat által rendelkezésre bocsátott fejlesztési összeget?

1959. év végén, sajnos jelentős beruházási összeg felhasználására nem került sor. Azoknál a beruházásoknál, amelyeket

kelet a posta saját termelő apparátusával valósított meg, nem volt lényeges lemaradás. A külső kivitelezőknél azonban — döntően két területen — a Beloiannisz Híradástechnikai gyárnál, és az építőipar területén lényeges lemaradás.

A berendezések fejlesztésére vonatkozó tervmutatók teljesítésénél lényegesen jobb a helyzet. Körülbelül 95—96 százalékos az eredmény.

3. Milyen eredmények jellemzik a postás dolgozók elmúlt évi munkáját?

Az 1959. évi munkánkkal kapcsolatban elmondhatjuk: hogy a beruházások és a felújítások kivételével minden területen teljesítettük, sőt egyes helyeken számottevően túlteljesítettük azokat a célkitűzéseket, amelyeket a párt és a kormány a 3 éves terv második esztendejében a postás dolgozók elé tűzött. A termelés, az önköltségsökkentés és a termelékenység területén már elértük a hároméves terv végére tervezett színvonalat, úgy, ahogy azt a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága 1959. március 6-i határozatában javasolta.

4. Köztudomású, hogy az idén a postás dolgozók is részesülnek évről-évi jutalmazásban. Milyen összegű jutalmazásra számíthatunk?

Az év végi jutalmazás keretében mintegy 20 millió forint kerül szétosztásra a postahivatalok és az üzemek között, az éves mérlegbeszámoló elfogadása után, 1960. április elején. A postavezérigazgatóság minden postaszerv munkáját pontosan értékeli majd. El ki-

vánunk kerülni minden olyan körülményt, amely a jutalom szétosztásánál illetéktelenül juttatna előnyöket, illetve önhírből a közvélemény előtt helyetbe hozna egyes postaszerveket.

5. Milyen feladatok várnak a postára 1960-ban?

Az 1960. évi feladatai a tavalyinál is nagyobbak. A tervek megvalósításához a postás dolgozók becsületos erőfeszítéseire lesz szükség. Arról van szó, hogy 1960-ban az idei szépek mondható eredményeket is túl kell teljesíteni. 1959-ben 8,2 százalékos volt a fejlődés üteme a posta forgalmi szolgálatában. Ez évben 6,2 százalékkal nagyobb forgalom lebonyolítására kell felkészülni. Az ipari termelési érték növekedésének 8,7 százalékos az előirányzata.

6. Hogyan fejlődik a hírközlés, mit épít és mit fejleszt a posta 1960-ban?

A hírközlés 1960. évi fejlesztéséhez a kormányzat mintegy 201,8 millió forint beruházást bocsát a posta rendelkezésére. Ebből az összegből folytatjuk a magyar-szovjet mikrohullám összeköttetés építését, a gentex táviróhálózat létesítését, a budapesti Ferenc tiszvesszélő központ építését, a Krisztina és Lágymányos távbeszélő központok további bővítését, a szombathelyi 7 DU távbeszélő központ létesítését és a szegedi 7 DU távbeszélő központ bővítését. Ezek a leglényegesebb fejlesztések, amelyekhez még számtalan postai, táviró és távbeszélő vonatkozású berendezés fejlesztése sorolható.

T. I.

HOGYAN TOVÁBB?

Az 1959-es évben derekasan kivették részüket a postások a munkából. Elismerés és köszönet illeti meg ezért a dolgozókat, a vezetőket és a szakszervezeti tisztségviselőket egyaránt.

A feladatok megoldását a dolgozók szocialista munkaverseny vállalásai és azok teljesítése segítette. Pártunk VII. kongresszusa tiszteletére számos üzem, hivatal jóval az év vége előtt befűtöztette, teljesítette feladatát. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy javult a posta mennyiségi és minőségi munkája, növekedett az évvégi jutalmazási összeg, ami a dolgozók között kerül szétosztásra április elején.

Jól látják a postás dolgozók, hogy a szocialista munkaverseny hasznos segítőeszköz az élet- és munkakörülményeik javításában.

Már számos helyen kezdeményezték, hogy hazánk felszabadulásának 15. évfordulója tiszteletére tovább kívánunk versenyezni. A szakszervezet központi vezetőségének legutóbbi ülésén Kövesi Béla vezérigazgató elvtárs ugyanilyen értelemben kérte a szakszervezet segítségét.

Kövesi elvtárs mint főfeladatot jelölte meg az önköltség csökkentését, a műszaki színvonal emelését és a minőség javítását. Lehetne részletesebben, takarékoskodni kell anyaggal, szerszámmal, munkaidővel; műszaki intézkedéssel, vagy kis összegű beruházással elérhető nagyobb műszaki fejlesztés is; a minőség javítása megoldható a vonalzavaró csökkentésével, zárólatmaradások csökkentésével stb. — amikkel jobba lehet tenni a postai szolgáltatásokat.

A példák sokaságát sorolhatnánk még, de helyesebb, ha az üzem, vagy hivatal sajátosságait

nak megfelelően, a szakmai és szakszervezeti vezetők a dolgozókkal közösen, maguk határozzák meg a legfontosabb célkitűzéseket,

amelyek lényegében a vezérigazgatóság által meghatározott három fő tényező végrehajtását eredményezik. Ez a módszer azért is jobb, mert az 1959-es gyakorlat igazolta annak helyességét, hogy a konkrét célkitűzések, a helyi sajátosságok figyelembevételével, nagyobb eredményt biztosítanak.

Az most a feladat, hogy a szakszervezeti tisztségviselők tevékenyen támogassák,

segítsék a dolgozók kezdeményezéseit, szervezzék a szocialista munkaverseny vállalásokat, hatékonyabban foglalkozzanak az újítómozgalmakkal,

és pedig úgy, hogy végsősoron a három fő feladat kerüljön megoldásra.

E mellett természetesen — mind szakmai, mind a szakszervezeti vezetőknek igyekezni kell a dolgozók ügyeit úgy intézni, hogy tovább javuljanak a dolgozók élet- és munkakörülményei is.

A célkitűzések széleskörű megismertetésére, a végrehajtás módjának megbeszélésére legalkalmasabbak a termelési tanácskozások, amelyek most egyébként is időszerűek.

Továbbra is őszintén kell beszélni a dolgozókkal, kérni kell segítségüket és segíteni kell őket, hogy újabb munkasikerekkel öregbítsük a postás dolgozók jó hírét. Ha így dolgozunk, minden reményünk megvan a nagyobb eredmények eléréséhez. Így menjünk tovább!

Bayer Zoltán

Ülésezett a központi vezetőség

(Folytatás az 1. oldalról.)

Célul tűzte ki a minőségi munkát, az önköltség csökkentését, a hírközlés műszaki színvonalának növelését, valamint a postaszolgáltatások minőségének javítását.

A postai feladatok megoldásával a postás dolgozók is hozzájárulnak országunk szocialista fejlődésének meggyorsításához, a Magyar Szocialista Munkáspárt VII. kongresszusán megjelölt célkitűzések valóra váltásához.

Kövesi Béla postavezérigazgató elvtárs beszámolója után Zsuffa Szabolcs elvtárs, a szakszervezet alelnöke a központi vezetőség elé terjesztette az elnökség jelentését a fontosabb műszaki üzemekben folyó politikai nevelőmunkáról. A politikai nevelőmunka egyik legnagyobb eredményének azt jelölte meg, hogy az utóbbi időben az alapszervezet jó politikai nevelőmunkájának folyamánaként

a postás dolgozók jó munkával s a kongresszusi versennyel tették tanúbizonyosságot a munkáshatalom politikai és gazdasági erősítése mellett.

Hiányosságként említette meg, hogy a szakszervezeti szervek még mindig nem élnek a politikai nevelőmunka lehetőségeivel és így a mindennapi szakszervezeti élet rendkívül sokrétű megnyilvánulását és eredményét nem sikerül teljes egészében a szocialista nevelés rendszer és következetes eszközeiként alkalmazni.

A központi vezetőség megállapította

a szakszervezet 1960. évi költségvetési javaslatát, és azt: 7 178 000 forint bevétel, 6 890 000 forint kiadás összeggel jóváhagyta.

Szociális célokra 2 673 300,— forint, kulturális célokra 1 306 100,—, sportcélokra 533 400,— forintot biztosít az 1960. évi költségvetés.

Horn Dezső elvtárs, a szakszervezet elnöke, a SZOT titkárságának tagja tájékoztatta a központi vezetőséget azokról

az intézkedésekről, amelyeket a Szakszervezetek Országos Tanácsa tenni kíván az elkövetkezendő időben azért, hogy a szakszervezetek megyei tanácsainak jogköre bővüljön és a megyei tanácsok a szakszervezeti mozgalom megyei gazdáivá váljanak.

Besenyi Miklós elvtárs, a szakszervezet főtitkára a szakszervezeti eredményekről számolt be, amelyeknek vezérigazgatója szakszervezetünk V. kongresszusának határozata volt. Megemlítette, hogy

a szakszervezeti tisztségviselőknek a jövőben többet kell foglalkozniuk a tervezéssel,

és mindennapi munkájuk közben beszélgetniük kell a dolgozókkal, azokról az eredményekről, amelyeket elértünk, mert úgy sokkal érthetőbb lesz, hogy miért kérjük a dolgozóktól a több és a minőség munkát, megértik azt, hogy amit kérünk, az lényegében a családjuk és a saját érdekük.

A beszámoló után felszólaltak: Retz Márton (Budapest, 70), Kónya Imréné (Szeged, TB), Zsákai Béla (Bérbaltavár), Breborszky Jenő (Alénok), Menoni József (Budapesti Postaig.), Horváth Kálmán (Miskolc, TB), Török Mihály (Központ), Szekeres Sándor (nyugdíjas szakszervezet), Terbócs László (SZOT), Nagy Béláné (szociális hivatal), Lukács Kálmán (hírlapüzem), Török Ferenc (Erzsébet távbeszélő üzem).

A zárszó elmondása után Katona Antal miniszterhelyettes átadta a központi vezetőségnek Kossa István miniszter elvtárs üdvözlését. Köszönetet mondott és elismerését fejezte ki a posta dolgozóinak a Közlekedés és Postaügyi Minisztérium vezetői nevében — azért az eredményes munkáért, amelyet az 1959. évtérben végeztek.

A hozzászólásokra Kövesi Béla, Horn Dezső és Zsuffa Szabolcs elvtársak adtak válaszokat.

T. I.

POLITIKAI NEVELŐMUNKÁNK

Az elmúlt évben néhány fontosabb postai műszaki üzemben megvizsgáltuk politikai nevelőmunkánk eredményeit. A cél az volt, hogy számot vessünk és számot adjunk az elnökségnek és a központi vezetőségnek a szakszervezet politikai nevelőmunkájáról.

Az ellenforradalmi eszmények eszméi és politikai zavart okoztak a postán is. Megingatták a hitet azokban az elvekben, amelyek hosszú időn keresztül a szocialista nevelőmunka alapjai voltak. Az ellenforradalmat közvetlenül követő nevelőmunkánk részben ennek az eszméipolitikai zavarnak — többé-kevésbé cseppfolyós helyzetnek — a hatását tükrözi.

Az elmúlt években jelentősen nőtt a szakszervezet társadalmi és politikai szerepe. Jelentősen javult az általános szakszervezeti munka és ezzel együtt a politikai nevelőmunka is.

A párt és kormány teremtette lehetőségek helyes felhasználásával komoly mértékben javultak a postás dolgozók élet- és munkakörülményei is.

A nevelőmunka megjavítására a központi vezetőség 1958 október elején hozott határozatot. Azóta — a még meglevő hiányosságok ellenére is — jelentős eredményei vannak a szocialista világnézetért, az igaz hazafiságért, a békéért és a munkás nemzetköziségért, valamint gazdasági és kulturális téren folytatott politikai nevelőmunkáknak.

A postás dolgozók egyéni életének javulásából is megállapítható, hogy a tervteljesítés érdekében végzett

munkájuk és áldozataik nem voltak hiábavalók. Erről a legutóbbi évek bérrendezése, az év végi jutalmazás rendszerének postai bevezetése, a jó munka eredményeként a közelmúltban végrehajtott nagyarányú jutalmazások, dolgozóinkat még jobban meggyőzték. Ezt a jobb minőségi postai munka, a második hároméves terv teljesítése és a munkaverseny széleskörű fellendülése is bizonyítja.

A szakszervezeti nevelőmunka különböző formáiban és csaknem minden részterületén; így a szakszervezeti bizottságok, a bizalmi tevékenységében,

a termelési, bér-, munkáügyi, szociális, kulturális és sportmunkában, a női és ifjúsági munkában, valamint az oktatás terén egyaránt egészséges fejlődés tapasztalható.

Az észlelt hiányosságok ellenére is — a megvizsgált alapszervek politikai nevelőmunkája jelentősen javult. Közrejátszottak ebben az ellenforradalom óta eltelt évek eredményei. A politikai és szellemi konszolidáció legfőbb tényezője a párt és kormány helyes politikája, és ebből következően a párt és a tömegek egyre szorosabb kapcsolata volt.

A szakszervezetek között a postás szakszervezet is méltó részt vállalt a munkáshatalom erősítésében, a gazdasági, politikai és szellemi élet kialakításában, a közvélemény formálásában. A szakszervezeti munka megjavult lehetőségeit igyekeztünk jól felhasználni.

Arra törekedtünk, hogy az általános fejlődés pozitív változásaival párhuzamosan a szakszervezet politikai nevelőmunkája se maradjon el.

A munkáshatalom gazdasági megerősítése érdekében végzett politikai nevelőmunka eredményei az alapszerveknél főleg a legutóbbi évek fokozatosan javuló termelési eredményeiben, a munkafegyelm megerősítésében, a postai munkaverseny kiszélesedésében, a szocialista brigádok megalakulásában jelentkeznek.

Az eredmények és a politikai nevelőmunka fellendülése mellett azonban megállapítható, hogy

szakszervezeti szerveink még nem élnek azokkal az összes lehetőségekkel, amelyeket a politikai nevelőmunkában fel lehetne használni.

Egyik legfőbb és alapvető hiányosság az, hogy mindezek ideig még nem sikerült a mindennapi szakszervezeti élet rendkívül sokrétű megnyilvánulásait és eredményeit a szocialista nevelés rendszer és következetes eszközeiként alkalmaznunk.

Pártunk VII. kongresszusának iránymutatását figyelembe véve, nevelőmunkánk legfőbb feladata továbbra is az, hogy a munkáshatalom gazdasági és politikai erősítése mellett, a postás dolgozók művelődését, szakmai tudásának, politikai és világnézeti ismereteinek fejlesztését hatékonyan elősegítsük és tovább formáljuk, a postás dolgozók szocialista öntudatát.

Zsuffa Szabolcs

Intézkedési terv készült az egészségügyi helyzet további javítására

Népköztársaságunk Elnöki Tanácsa 1959-ben a szakszervezetekre bízta a társadalombiztosítás ügyeinek intézését, ezen belül a dolgozók egészségügyi helyzetének ellenőrzését és vizsgálatát. Ennek megfelelően a budapesti bizottság megvizsgálta a területén levő üzemek és hivatalok dolgozóinak egészségügyi és szociális helyzetét. Megállapította, hogy Budapest területén nagymértékben javult a postás dolgozók egészségügyi ellátottsága és az előírt szociális normák a lehetőségekhez képest többé-kevésbé biztosítva vannak.

Javított az egészségügyi helyzeten az is, hogy több egészségre káros munkaterületen csökkentett munkaidő lett bevezetve, természetesen bér-csökkenés nélkül.

Azokban az üzemekben és hivatalokban, ahol foglalkozási megbetegedések fordultak elő, szakorvosok vizsgálták meg a megbetegedések okait, és intézkedések történtek a betegség elterjedésének meg-

akadályozására. Eredmény máris mutatkozott, de van még tennivaló néhány vonatkozásban.

A postás dolgozók egészségügyi ellátottságát komoly mértékben javították az üzemekben és hivatalokban létesített üzemorvosi rendelők. Sok esetben az üzemorvosok kezelése és gyógyítása, valamint a vizsgálatok komoly betegségeket előztek meg.

Javult a munkásszállások egészségügyi helyzete is. A Kábelüzem, valamint a Távközlési Igazgatóság munkásszállásai egészségesebbek, tisztábbak, a követelményeknek megfelelően betegszobák is vannak. Nem mondható el ugyanez a volt postáállomás elhelyezett munkásszállásra, ahol a túlszűfoltosság, a mellékhelyiségek hiánya, a mennyezet beázása és a hiányosságok mellett az ott elhelyezett dolgozók közül némelynek a rendellenes magatartása is súlyosbítja az ott lakók egészségügyi helyzetét.

Járási csoportjaink tevékenységéről

A szakszervezeti munka egyik igen fontos része járási csoportjaink tevékenysége. A járási csoportok kötik össze a szakszervezetet a falun élő postás dolgozókkal. A kis hivataloknál dolgozó postások szervezeti életével, politikai nevelésével, érdekvédelmével kapcsolatos munkát kell végezniük.

Az országban levő 133 járási csoporthoz tartozik a szakszervezeti tagság igen jelentős része: közel tízezer szervezett dolgozó.

Ebben a rövid cikkben szeretnénk segítséget adni munkájukhoz, s feléves munkatervük elkészítéséhez.

Az 1959-ben lezajlott alapszervi választások a járási csoportok tevékenységét nem érintették. Ez évben került sor a járási csoport vezetőségének és bizalmiakkal újráválasztására. Készüljenek fel erre a munkára a területi bizottságok és járási csoportjaink. Hogyan? — Ugy, hogy a most elkészítendő I. félévi munkatervük, a rendszeres szakszervezeti feladatok mellett tükrözze a választási munkát is. Fontos feladat a leendő szakszervezeti tisztségviselők helyes kiválasztása. Az előző választások során a járási hivatalok szinte kivétel nélkül önálló szakszervezeti bizottságot választottak. Sok helyen kialakult az a gyakorlat, hogy a szakszervezeti bizottsági és járási csoporti tisztségviselők ugyanazok a személyek. Most arra kell törekedni, hogy a még hátralévő időben a járási csoportok vezetői — egyetértésben a területi bizottságokkal — neveljenek megfelelő helyetteseket, akiknek a járási csoport választásánál a tisztségeket be lehet majd tölteni.

A féléves munkaterv során határozzák meg a rendszeres feladatokat is. Pl.: a munkakörnyezeti előkészítést, a területi biztossal megbeszélési a-

kiváló dolgozók javaslatait, megtartani a bizalmi értekezleteket, dönteni a segélyre javasoltakról, kiválasztani és javasolni az üdülésre érdemeiket, megvizsgálni az órael-foglaltságokat stb.

Járási csoportjaink tisztségviselői becsületesen végzik munkájukat. Ennek komoly eredményei vannak. Járási csoportjaink többségénél a szervezetszám 100, a tagdíjmaral pedig 99 százalékos. Ezek a számok is azt bizonyítják, hogy a területen viszonylag jó a munka.

Fordítsanak gondot arra is, hogy ne legyen olyan kishivatal az országban, ahová nem jut el a szakszervezet sajtója.

Az elmúlt esztendő során a központi vezetőség több intézkedést tett annak érdekében, hogy a kishivatali dolgozók munkakörülményei jelentősen megjavuljanak. Most tehát az a feladat, hogy egyre jobb, kollektívabb munkával, a helyettesek, tervszerű nevelésével vegyék a járási csoport tisztségviselői munkájukat, szakszervezeti tagságuk és az egész szakszervezeti mozgalom érdekében.

Szervezési osztály

Kiállítás

A március 1-től 13-ig megrendezésre kerülő VII. országos képzőművészeti és fotókiállításra a Német Demokratikus Köztársaság, Lengyelország és Csehszlovákia testvérszakszervezetei elfogadták meghívásukat. Felhívjuk képzőművészeinket, fotósainkat, hogy minél nagyobb számban készítsenek a kiállításra postás életünknek tükröző műveket, hogy ezáltal is mindjobban kifejezésre jusszon a kiállítás postás jellege, a postai munka szépsége.

Megjelent a lakásfejlesztési terv és a lakások jobb kihasználásáról szóló rendelet

A közelmúltban lett ismeretes a kormány határozata, a 15 éves lakásfejlesztési tervről. Ezzel egyidejűleg jelent meg a lakbérpótlékör és az albérlési díjakról szóló kormányrendelet is.

Az előző társadalmi rendszer korántsem gondoskodott megfelelően a lakásállomány megfelelő fejlesztéséről. Államunk éppen ezért a felszabadulás után e téren is rendkívül terhes örökséget vett át.

1945 után népünk hatalmas erőfeszítéseket tett a nyomorúságos lakáshelyzet enyhítésére.

A felszabadulás óta eltelt másfél évtized alatt azonban évszázados mulasztást teljesen behozni nem lehetett. A lakásprobléma megoldása a dolgozókat érintő legfontosabb szociális feladattá vált. A háború okozta rongálódások rendbehozatala mellett is — ami nem volt kis feladat — mintegy 300 000 jól felszerelt, közműveltségű lakást építettünk fel.

Az elkövetkezendő években kormányunk egyik legfontosabb feladatának a lakáshelyzet gyökeres megjavítását tartja. A megjelent határozat értelmében 1961-től 1975-ig 1 millió lakás épül fel majd. Gazdasági lehetőségeinket és erőforrásainkat tekintve minden adottságunk megvan ehhez, 15 éven belül e problémát teljes mértékben megoldjuk.

A hatalmas távlati lakásfejlesztésen kívül azonban szükséges néhány olyan átmeneti

intézkedés is, amelyek a jelenlegi helyzetben módot adnak a meglevő lakásállomány jobb elosztására, kihasználására, lényegében tehát a nehéz lakáshelyzetet enyhítik. Ennek a célnak a szolgálatában áll a lakbérpótlékról, valamint az al- és ágybérleti díjakról szóló rendelet.

A megjelent határozat és rendelet az adott jelenlegi helyzetet és az elkövetkezendő reális lehetőségeket egyaránt figyelembe veszi.

A főbérletet anyagilag teszik érdekelte, hogy ne vegyenek igénybe a szükségesnél indokolatlanul nagyobb lakást.

A magas albérlési díjakat a dolgozók régóta jogosan kirogaszták, hiszen a főbérlet nagy része meg nem érdemelt jövedelmet szerzett. Kormányunk helyesen maximálta tehát az e címen szedhető díjakat.

A postás dolgozók legszélesebb rétegei már régen várták a kormány intézkedését és nagy örömmel fogadták a megjelent határozatot és rendeletet. Pártunk és kormányunk gondoskodását és segíteni akarását látják a lakáshelyzet gyökeres megjavítását célzó hatalmas perspektívus tervben és abban is, hogy az adott lakásállományt felhasználva már most is mindent megteszünk a lakások igazságosabb elosztására és kihasználására.

A határozat és a rendelet részletes ismertetésére még visszatérünk.

Postás hétköznapiak

CSÚCSFORGALOM!

A csúcsforgalom idején a Postaügyi Technikum III., IV. éves diákjai segítettek a postaforgalom lebonyolítását. A szakvezetők véleménye szerint a fiatalok jól megállták helyüket. Képünk a Budapest 72-es postahivatal levélrúnyító osztályán készült

December végén és január elején a postás dolgozók munkája mindig megsokasodik. A postára hárul az a feladat, hogy elszállítsa a csomagokat, leveleket és pénzküldeményeket, amelyekkel szeretnék akarnak örömet szerezni a feladók.

Az elmúlt évben már december 16-án óriási volt mind a levél-, mind a csomagforgalom. Hivatalokban, kézbesítés közben és a mozgópostákon serényen munkálkodtak a postás dolgozók ezrei azon, hogy ezt a hatalmas forgalmat zökkenőmentesen lebonyolíthassák. Az eddig rendelkezésre álló adatok azt bizonyítják, hogy 1945 óta soha nem volt még ekkora forgalom, mint az 1959. év végén. A szakmai vezetők és a szakszervezeti bizottságok segítségével már előre terveket készítettek egy-egy hivatal forgalmának lebonyolítására. Azt, hogy mennyire reálisan tervezték, bizonyítja pl. a Budapest 70-es hivatal terveze, mely szerint december 16-24 között kb. 106 000 csomag érkezésére számítottak és ténylegesen 111 000 csomagot kézbesítettek Budapesten.

Tetőfokát december 23-án érte el a csúcsforgalom. Ezen a napon 20 983 csomagot vittek ki a kézbesítőik. Volt olyan nap, hogy 188 gépkocsi szállította a csomagokat. A hatalmas forgalom lebonyolításában részt vett a Budapest 70-es hivatal minden dolgozója. Segítségükre siettek a Postaügyi Technikum III. és IV. osztályos növendékei, valamint a mostani szaktanfolyamok hallgatói is. Egy éjszaka a Budapesti Postaigazgatóság KISZ-brigádja is részt vett a munkában.

Az idén nemcsak a csomagforgalom volt minden eddiginél nagyobb. Az előző évekéhez hasonlóan a pénzforgalom is kétszeresére emelkedett. A KÖZERT-ek, áruházak és üzletek több mint 30 százalékkal nagyobb összegeket fizettek be naponta, mint az előző évben, ami azt bizonyítja, hogy a dolgozók több, szebb ajándékokkal üdvözítették meg szeretteiket.

A levélforgalom döntően a Budapest 72-es Postahivatalban bonyolódott le. Volt olyan nap, hogy 28 mázsa levélanyagot gyűjtöttek be. A karácsonyi csúcsforgalom idején dec. 16-tól 31-ig 22 958 000 db levélpostai küldeményt kézbesítettek. E hatalmas forgalmat a postás dolgozók zökkenőmentesen, maradvány nélkül bonyolították le.

Köszönet és elismerés a jó munkáért!

SZ. L.

Hajógyári látogatás

Egy borús decemberi nap délutánján 30 postás fiatal indult el, hogy megismerkedjen a hajóépítőkkel, a hajóépítés-sel a Gheorgiu Dej Hajógyárban. Barátságosan fogadták őket és rövid idő alatt kiderült, hogy a hajóépítéshez nemcsak mérnöki tudás, szerzőszámok és gépek kellene, hanem fizikai erő is. Először megismertették a vendégeket a 96 éves üzem munkájával, történetével, s aztán mindannyian izgatottan vonultak a filmhirdetőből már ismert, de még soha nem látott „súlyához”, hogy megnézzék, hogyan készül a hajó. A postás fiatalok megismerkedtek „Juliskával”, a hajógyár kedvencével. Félreértés elkerülése végett: „Juliska” a hajógyár legkedvesebb rakodódaruj, fel van díszítve, mivel lassan már nyugdíjba megy, mert elkészült az új, modern, nagyteljesítményű parti daru...

Megtudtuk, hogy egy-egy új hajó kapitánya az építés első percétől kezdve a hajógyárban van, hogy jövőre hajója valamennyi részét megismerje. Egy kedves epizód is történt. Az egyik sok csillagos postás egyenruhájában az egyik hajó mellett állt, amikor két munkásfiatal jött arra és a következőket jegyezte meg: „Nézd, milyen fiatal, máris kapitány”. Meglepődtek, mikor megtudták, hogy csak egyszerű postásról van szó, aki a hajógyárral jött megismerkedni.

A gyárlátogatók végül felkeresték a hajógyár nemrég épült szép művelődési házát és itt folytatódott tovább a baráti eszmecsere. A jóízű vacsora után táncra perdültek a „postás kisasszonyok” és a hajógyári marosok, mérnökök, lakatosok, közigazdászok. A műsort vidám szellemi öltöztetés váltotta fel, amely döntően végződött.

A postás fiatalok ezúttal is megköszönik a hajógyáriak kedves vendéglátását, s biztosak abban, hogy a látogatás során szövődött barátság tartós lesz.

Közös gondban

A Budapest 4-es postahivatalban szakvezetők és szülők közösen vitatták meg a fiatal távlatképzés nevelésének és szakmai tanításának problémáit. Az értekezlet igen hasznos volt

1958-ban a 160/1958/PK 18. sz. kormányrendelet lehetővé tette, hogy az állam jelentős anyagi támogatása mellett, viszonylag kevés építkezési költség-hozzájárulással lakáshoz jussanak a dolgozók. Az ún. emelet-ráépítési, illetve padlástér beépítési akció igen gyorsan népszerű lett. A Jármutelep dolgozói közül néhányan már 1958-ban „kísérleteztek” ezzel az akcióval. Sajnos, nem jutottak semmire. Mint ahogy nem sok sikerrel járt a más vállalatok által patronáltak építkezése sem, részben az építkezési magánvállalkozók hanyagsága és visszaélései miatt. A kormány ezen úgy igyekezett segíteni, hogy megbízható kezekbe adta: a tanács, illetve az állami szervek gondjaira bízta az akció sikerét. A Vezérigazgatóság a Budapesti Igazgatóság magasepítési osztályát bízta meg ezzel a feladattal.

A Budapesti Igazgatóság 1959. február 1-től foglalkozik ezzel a problémával. Be kell vallanunk, hogy eddig még nem sok eredményt értünk el. Pedig a kormány hathatós támogatása után nemcsak a postás dolgozók, de állami munkavezetők is azt várják az akció lebonyolításától, hogy lelkiismeretesen munkálkodva, minden lehetőséggel élve, gyorsan építtessék meg a lakásokat. És mi a tapasztalat?

Szakszervezetünk 1958 óta 150 igénylő kérelmét tartja nyilván. Az igénylők közül 1959-ben egy sem jutott még lakáshoz. Miért? Tudjuk, volt és van is akadály bűven.

Leküzdhetetlen akadály nincs,

erről gondoskodott már a rendelet. A dolgozók — joggal és érthetően — azt vár-

ják, hogy minél előbb megépüljenek a lakások.

Aki kezdettől figyeli a helyzet alakulását és betekint az ügyintézés mélyére, valahogy úgy érzi, hogy az illetékesek sokat dolgoznak, de kevés eredménnyel. Lényegében ezt a sok huzavonát ún. hatta meg a vezérigazgatóság, amikor 1959. október 19-én bizottságot alakított az ügyek napenkénti intézésére. Azóta kissé megnyugtatóbb a helyzet. A hetenként megrendezett „beszámoló” értekezleteken az ügyek intézését be kell számolni a jelenlévő 63 lakás építettségének sorsáról.

A január 9-i értekezlet összefoglaló értékelése pl. ez volt: folyamatban van 5 lakás építése. A tanács előzetes hozzájárulását 55 lakás építéséhez kérték. Ezenkívül 11 lakás kivitelezési terve készült el, amelyekhez most kéri a tanács építési engedélyt.

Ezt az eredményt lehet elkönyvelni az 1959. október 19-től végzett munkának, amelyet a 7 tagú bizottság vezetett.

A dolgozók nyugtalanok

Két év után a lakásproblémával küzdők szeretnék látni, hogy a posta is segít már valamit. A postán dolgozók kérésére a legutóbbi értekezleten a Postás Dolgozó megfigyelője is részt vett.

Az építkezések megkezdéséhez sokminden kell. Szinte hihetetlen, milyen hosszú az út addig, amíg az építő-

BÉKÉS OSTROM

A TASZSZ január 8-i közleménye világszerte óriási feltűnést keltett, mert a kozmikus térség ostromának új szakaszát jelentette be. A nagyszabású rakétakísérletek és a kozmikus repülések tervei arra engednek következtetni, hogy a szovjet tudomány minden bizonnyal újabb sikereikkel kápráztatja el a világot. Mindezek nem a mi szavaink, hanem a nyugati újságok hírmagyarázóitól kölcsönöztük őket. A közlő kísérletek híre lázba hozta az egész világot. S ezen nem is lehet csodálkozni. Az a tény, hogy a szovjet tudomány, amely eljuttatta a Holdra a Szovjetunió felfedezőit, és a harmadik Lunyik útján lefegyverezte a Hold másik oldalát, most ismét újabb, minden bizonnyal sikeres kísérletekre, nehéz szputnyikok felbocsátására és olyan távoli égitestek, mint a Mars és a Vénusz titkainak feltárására készül, joggal keltet bámulatot és csodálatot világszerte. Nagyon is jellemző, hogy az első nyugati kommentárok olyan hangnemben íródtak, mintha a közeljövőben lezajló kísérletek máris sikerrel fejeződtek volna be. A nyugati világlapok tudományos szakértői és szemlélői egy pillanattal sem kételkednek abban, hogy a bejelentett kísérletek eredményesek lesznek. Ezen nincs mit csodálkozni, miután a szovjet tudomány, amely szinte eddig sem ismert lehetetlent, általános elismerést vívott ki a tudományos körökben csakúgy, mint a közvéleményben.

A magyar nép sok sikert kíván a szovjet tudósoknak és technikusoknak, a világűr nagy, ismeretlenjeinek feltárásához, és a szédeltes távolságok legyőzéséért kifejtett történelmi jelentőségű munkásságukhoz, amelyek a világ egyik leghatalmasabb országa békés politikájának jellemzői.

Megalakult a Puskás Tivadar Távközlési Technikum baráti köre

Decemberben a Bencsúr utcai művelődési otthonban rég nem látott ismerősök találkoztak: a Puskás Tivadar Távközlési Technikum öreg diákjai közül hatvanan jöttek össze, hogy felelevenítsék emlékeiket, s beszámoljanak egymásnak arról, hogy utolsó találkozásuk óta hol dolgoznak, mivel foglalkoznak. Örömmel üdvözölték körükben egykori tanáraikat, Zsenovics Lászlót és Szabó Andrást, a jelenlegi iskola műhelyfőnökét.

A kedves találkozáson Bakos Elemér, a távírhivatal vezetője mondott beszédet, felélelve a diákkélet kellemes és kellemetlen emlékeit, majd nagy szeretettel adta át az „öregdiákok” ajándékát a két nevelőnek. Rácz János elvtárs, az iskola jelenlegi igazgatója, arra kérte a baráti kör tagjait, hogy ne feledjék el iskolájukat és lehetőség szerint mind a tanári karnak, mind a diákoknak adjanak minél több támogatást. Ez komoly segítséget jelenthet

abban a munkában, amelyet az iskola tanárai a magasabb fokú szakmai tudás terjesztéséért folytatnak. A megalakult baráti kör tagjai elhatározták, hogy részt vesznek az iskola fennállásának 50 éves jubileuma méltó megünneplésének megszervezésében, s komoly figyelmet fordítanak arra, hogy tovább virágozzék a postai műszereszeket és technikusokat képező iskola országos hírneve.

Kár, hogy a találkozáson nem vettek részt az iskola KISZ-szervezetének képviselői és az osztálytitkárok. Igaz ugyan, hogy a baráti kör tagjai legközelebb az iskolába látogatnak el és beszélgetnek a diákokkal, hogy még jobban megismerhessék velük az ő mostoha diákeiket... Ezek a beszélgetések minden bizonnyal segítik majd azt, hogy az iskola tanulói megértsék: népi demokratikus államunkban mennyivel kedvezőbb körülmények között tanulhatnak, mint elődeik...

T. M.

BÉLYEGZŐGÉP

Percenként 1400 levélpostai küldeményt bélyegez a Budapest 72-es postahivatalban a bélyegzőgép, amelyet a csúcsforgalom előtt néhány nappal helyeztek üzembe

Televízió-torony a soproni Károly-hegyen

1959. decemberében adták át Sopron város dolgozóinak szocialista megőrzésre az 50 wattos televíziós közvetítő állomást, amely lehetővé teszi, hogy Sopronban és környékén is láthassák a budapesti televíziós adást, amelyet eddig nem lehetett „studió erősségekben” venni. Az átadó ünnepségen jelen volt Nagy József népi költő, a Magyar Népköztársaság miniszter, Sopron város országyűlési képviselője, aki elmondotta, hogy ez a létesítmény Ausztria keleti részében is lehetővé teszi a magyar műsor nézését.

Az építkezési munkákat a soproni és a budapesti postások, a város lakóinak és diákjainak jelentős társadalmi segítségével végezték. Az építésben kimagasló eredményt elérő dolgozókat „Kiváló dolgozó” oklevéllel, pénzjutalommal, illetve soron kívüli előléptetéssel jutalmazták. Az adó Katona Antal közlekedési és postaügyi miniszterhelyettes adta át és a postás dolgozók nevében Szabó László, az igazgatóság vezetője vette át szocialista megőrzésre.

Dr. Bánhegyi József

Az emelet-ráépítési akció

vállalat felvonul, elviszi a téglát, a szerszámokat a helyszínre, és hozzákezd a munkához. Amíg ez megtörténik, ki kell kérni a tanácsoktól azokat a címekeket, ahol építkezni lehet. Aztán meg kell vizsgálni, hogy az épület elbírja-e az építkezést. Meg kell kérni a tanácsától az előzetes hozzájárulást, majd megindulhat a tervezés. A benyújtott tervek alapján (amelyhez „csak” 10 melléklet kell a legkülönbözőbb szervektől), a tanács kiadja az engedélyt. Ezután kezdődhet a nehezebbje: vállalatot keresni, amelynek kapacitására belfel a munka. S ha mindez megvan, mondható, hogy a fele útján „túljutott” az ügy. Felvonul a vállalat, bont és épít, s hogy ezt mennyi bosszúsággal és akadállyal, az elvált később. Ez tehát az útja. Legnehezebb eljutni a „kapacitásig”. De, ha már idáig eljutott egy építkezés sorsa, az már megnyugtató a dolgozónak: láthatja, hogy épül a lakás, de türelmesen várja, míg beköltözhét.

Az ismertetett hosszú úton hol jár vajon most a bizottság? A kezdet kezdetén. Sok fáradsággal és munkával gyártott egy halom papírt. Ezért tesszük most szót: éljék bele magukat a legkisebb feladatot végzők is — az építetők helyzetébe, legyenek-e kicsit nyugtalanabbak és ügybuzgóbbak a cél érdekében, hiszen sokan figyelik a munkájukat és 150 szorongatott

helyzetben élő család várja annak eredményét.

Legyen erősebb

a vezérigazgatóság, mert bőven van javítani való a jelenleg folyó munkában is.

El kell érünk, hogy a tanácsok a rendeletek értelmében határidőn belül intézzék az ügyeket. El kell érünk azt is, hogy precízebben legyenek felszerelve és elkészítve a beadványok, amelyekre jogosan ad vissza a tanács. Az újabb határidő pedig lassítja az ügyek menetét.

Valljuk be őszintén, az elmúlt évben tervezett 50 lakás egy éve elkészülhetett volna. Kikutatni nehéz lenne, hogy ki a hibás, mert mindenki tud hivatkozni valamire. Mi csak egyre hivatkozunk. A lakásokra a postás dolgozóknak sürgősen szükségük van. A kormány megteremtette a lehetőséget, rajtunk múlik az építkezési akció sikere. Ha a vezérigazgatóság már 1959. október 19. előtt is azaz az erővel foglalkozott volna az emelet-ráépítési akció sorsával, mint most, és ha több ügybuzgó ember volna a bizottságban, akkor ma már nemcsak a lehetőségek kecsesgetnének, hogy tavasszal, illetve a nyár folyamán Kőbányán 33 lakásba beköltözhessenek a dolgozók, hanem 150 igénylő közül 100 postás dolgozónak már megoldódott volna lakás-problémája is.

Sümei-Trencsényi

Mit tettünk, hogy a dolgozók érdekeit magasabb szinten képviseljük, mint eddig?

Szakszervezetünk V. kongresszusának határozata értelmében a szakszervezeti szervek vezetésének színvonalát emelni kell, mert a szakszervezet növekvő tekintélye és a szakszervezeti feladatok megszorodása nagyobb felelősséget, kötelességet is jelent. Tehát a dolgozók érdekeit magasabb szinten kell képviselni, mint eddig.

Ebből adódik az a fontos feladat, hogy minden tisztviselő állandóan fejlessze tudását. Egyetlen szakszervezeti aktív sem végezheti jól társadalmi munkáját, ha nem tanul, ha nem gyarapítja ideológiai, kulturális ismeretét, ha nem fejleszti szakmai tudását, hogy sokoldalú, önálló munkása legyen saját reszortjának.

A választások után a Bp. 62., Bp. 70., Bp. 72. szakszervezeti bizottságok is nagy jelentőséget tulajdonítottak a feladatnak, önállóan hozzálátottak a bizalmi tanfolyamok megtartásához.

A szakszervezetünk által kiadott előadásokat alap-

ján 1959 utolsó negyedében más alapszervezetek is megkezdtek a bizalmi tanfolyamok szervezését. A Központi Táviróhivatal szakszervezeti bizottsága a bizalmi oktatást filmvetítéssel tette szemléletessé. Javasoljuk ezt a többi szakszervezeti bizottságnak is.

A választások befejezése után a nyár folyamán reszortoktatással nem foglalkoztunk. Múlt év novemberében került sor az újonnan választott tisztviselők 6 napos szb-titkár és a bér-és termelési felelősök 5 napos tanfolyamára. Ezeket a tanfolyamokon bebizonyosodott, hogy a szakszervezeti tagok jól választottak, mert olyan szakértőket bíztak meg a tisztviselőkkel, akik szakmai hozzáértéssel, ügybuzgalommal foglalkoznak a dolgozók ügyeivel. A tanfolyamokon élénk elvi, ideológiai és szakmai viták voltak. Ez év első negyedében tovább folytunk az oktatások a növelelők, a kultúrnevelési felelősök stb. részére is.

Nem szabad sajnálni sem időt, sem fáradságot a szakszervezeti bizottságok aktívainak oktatására, mert minél magasabb a szakszervezeti aktívák politikai és kulturális színvonala, annál gyümölcsözőbb lesz társadalmi munkájuk.

Forók Sándorné
budapesti bizottság

A BUDAPESTI BIZOTTSÁG hírei

A Posta Központi Kábel-üzem Dunakeszi Rév utcai telepen korszerű vibrációs csőverőgépet helyezett üzembe. A gép 250-300 csövet gyárt le egy nap alatt. Kiszolgálásához 3 ember szükséges. Ezt a munkát eddig kézi erővel 8 ember végezte.

A Posta Központi Javító-üzem modern konyha berendezéseinek gépeit felszerelték. Az üzemi konyha, valamint az étkezdé helyiségeinek átalakítása után előreláthatólag az első negyedév vége felé a közétkeztetésben részt vevő postás dolgozók korszertűen berendezett étkezőt mondhatnak magukénak.

Komoly értékű beruházással elkészült és átadták rendeltetésnek a bélyegmúzeum tüzjelző berendezését. A berendezés elsősorban a kiállítóteremben elhelyezett sok millió forintot érő, pótolhatatlan gyűjtemény tűzbizalmát biztosítja.

Budapesti szaktársaink már készülődnek a nemzetközi nőnap megünneplésére. Pl. a Csekkészármoló hivatal, Posta Központi Járőrhivatal, Központi Javítóüzem, Kispeszt I. hivatal nődolgói a kiállítás kiállításai részére ajándékokat készítenek, az ajándéktárgyakból a Központi Kultúrterületen februárban kiállítást rendeznek.

A Budapesti Távfeszítő Igazgatóság dolgozóinak gyermekel részére rendezett karácsonyi ünnepségen — a telefon meseszínházából jólismert — élvonalbeli fővárosi művészek adtak műsort. Szerepelt a pesti gyerekek kedvence "Csinn-Bumm Cirkusza" is, amely alaposan megkacagattatta az összegyűlt apróságokat.

A budapesti bizottság telt-házakijárában január 20-án Kócs Károly "Budai Nagy Antal" című drámájának megtekintésére került sor a Nemzeti Színházban.

A "Képes Postás" pályázatával párhuzamosan a központi művelődési otthonunk is megrendezi a budapesti "Furfangosok Bajnokságát". Az első for-

Felesége 1330 forintot keres. Egyetlen gyermeke a műegyetem utolsó éves hallgatója.

Vajon mi készítette mégis a levelek írására, illetve arra, hogy nyugati kollégáktól könyörödményt kunyeráljon.

Az, hogy valaki a saját életét sötétben látja, — magánügy.

Segélykérő leveleinek, igen megható" de a valósággal nem egyező hasonlatai és adatai azonban alkalmasak arra, hogy országunkról, társadalmi berendezkedésünkről és a postás dolgozók életkörülményeiről a valóságnak meg nem felelő képet fessen a nyugaton tájékozatlan vagy félrevezetett, címzettnek. Ez viszont már közügy!

Népi demokratikus államrendszertől valamennyi becsületet dolgozó számára nyugodt életet és biztos megélhetést teremtett, és ma már nem létezik a "hárommillió koldus országa" ahol 1945 előtt nem volt szegény koldulni.

Buza Mártonné

Az 1959-60-as tekebajnokságra 11 üzem 14 csapattal nevezett be. Az első két forduló után a Bp. 62-es "A"-csapata áll az élen.

A Postás SE 4-12 éves gyermekek részére gyermekturna-tanfolyamokat tart a gyermekek egészséges testi fejlődésének elősegítése és a tornasport megkedveltetése érdekében. Kérjük a postás szülőket, hogy gyermekeiket írassák be a tanfolyamra. A tanfolyam időpontja: hétfőn, szerdán de. 10-11 óráig, kedden, csütörtökön du. 15-16 óráig. Jelentkezést Fehér Anna oktatónál. (Távfeszítő a 220-220/551. mellékállomáson.)

Az 1960-as sakkbajnokság februárban indul. A versenykiírásokat még január hónapban megkapják az üzemek.

Folytak a versenyek a postás tekepályán

Új esztendő küszöbén

Elmúlt egy esztendő, sok munkával, eseménnyel, sok örömmel és problémával együtt.

A postás versenyzők 1959 folyamán sok versenyen, sok bajnokságban vettek részt és szép helyezéseket értek el. Nézzük meg, kik voltak, akik az országos bajnokságokon eredményesen képviselték a postás színéket.

Országos bajnokok:

A női nagypályás kézilabda-csapat. Simó László motorvezetési kerékpárversenyző. Szabó Imre salakmotorversenyző a 125 km-es kategóriában, a felnőtt női II. o. tornászcsapat. Mester János mesterfokú tornász bajnokságon, lövészben Konda Imre ifj. I. o. tornász bajnokságon, gyűrűn. Hidegkuti Jolán női ifj. II. o. összetett tornász bajnok. Bp. Postás ifj. I. o. férficsapata országos bajnok, gyűrűn. Richter Endre kerékpáros a hegyi bajnokságot nyert csapat tagja.

Az országos bajnokság II. helyezettei:

A női ifj. I. o. tornászcsapat, a női felnőtt III. o. tor-

nászcsapat, a női ifj. III. o. tornászcsapat, a 20 km-es gyalogló csapat, az 50 km-es gyalogló csapat, a kajak 2-es ifj.

Richter Endre kerékpáros egyéni hegyi bajnokság. Véghe Oszkár motorvezetési kerékpárversenyző. Pergel László salakmotorversenyző a 125 km-es kategóriában, Havas Lórántné (Gerő Márta) a felnőtt női I. o. egyéni bajnokságon, talajgyakorlatban, Társi Zsuzsa a felnőtt női II. o. egyéni bajnokságon, talajgyakorlatban, a jégkorong ifj. csapat.

Az országos bajnokság III. helyezettei:

A női felnőtt egyéni I. o. összetett tornász bajnokságban Fürstner Klára, a női felnőtt egyéni I. o. tornász bajnokságon, telemáskorlaton, Balikó Györgyi, a női felnőtt egyéni II. o. tornász bajnokságban gerendán, Mayerhofer Eva, a női ifj. I. o. egyéni összetett tornász bajnokságban Papp Jutka, a női ifj. I. o. egyéni tornász bajnokságban, telemáskorlaton, Pálincz Illdikó, a kajak 4-es ifj. csapat, a Bp. Postás gyeplabda-csapat, a Szegedi Postás tekecsapata, a 400 m-es síkfutásban Véghe Erika, a 10 km-es ifj. gyaloglásban Faragó Tibor. A kerékpáros hegyibajnokság tagjai voltak, Szél Károly, Benkő Lajos.

Hely híján az országos bajnokság 4-6. helyezetteit a következő számunkban közöljük.

Nemzetközi eredmények:

Női tornászcsapatunk a szovjet Trud válogatott csapatával mérkőzött és a kiváló képességű szovjet csapattól vereséget szenvedett. A jubileumi ünnepségekre hazánkba érkezett belga csapatot tornászaink féltelen biztonsággal győzték le.

Női kézilabdázóink franciaországi túrájuk során valamennyi ellenfelüket legyőzték, mindössze egyszer sikerült a Mollière kézilabda-csapatnak döntetlent elérni a postás kézilabdázók ellen.

A Magyarországi-NDK kerékpáros pályaverseny keretében Simó László versenyzőnk legyőzte az 1958. évi amatőr motorvezetési világbajnokot.

Mester János tornászunk a csehszlovákok és a lengyelek elleni válogatott találkozóan az egyéni összetettben 2. helyen végzett.

Pécsett a marseille-i kosárlabda-csapat részvételével nemzetközi tornát rendeztek, amelyet a Szegedi Postás csapata nyert meg.

Az augusztus 16-i nemzetközi jubileumi motorversenyen Bató Pál III. helyen végzett.

POSTÁS DOLGOZÓ. Kiadja a Postások Szakszervezete. Felelős kiadó: Besenyei Miklós. — Megjelenik havonta Szerkesztő: Szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: Trancsényi István Szerkesztőség: Budapest, XIV. Cházár András u. 13. sz. — Telefon 428-777. 20 000 példány — Szikra Lapnyomda. Budapest.

FURFANGOS KOLDUS

Vajon mit gondolhat a címzett arról az országról, ahonnan az alábbi szövegű levelet kapja:

"Mindkét csomagot megkaptuk, nagyon gazdag volt. Ezerszer köszönöm jószágukat. Valóban így mondom; az Isten fizesse meg. Itt élni még mindig nagyon nehéz, mert csak keveset keresnek. Havonta 1700 forintot. Ezen a pénzen tudok venni egy ruhát (de nem jót) vagy egy olcsó kerékpárt, vagy 800 darab tojást. Ha végre ruhát kelt venni, nem tudunk élni, azért kértém Önöktől valami ruhadarabot".

Ez a levél Svédország egyik postahivatalának szült, ahová előzőleg segélykiáltással fordult (nem is először) a Budapest-vidéki postaigazgatóság

egyik dolgozója. Név szerint Szabadits Géza a ruharaktár vezetője. 1957 elejétől több országba küldött kéregető német nyelvű levelet. Könyörgött Finnország, Svédország, Svájc, Norvégia, az Egyesült Államok néhány hivatalának postás dolgozóhoz, hogy segítsenek "nehéz anyagi helyzetén". Aztán az onnan kapott igen sok csomag tartalmát eladta.

A történethez úgy gondoljuk, felesleges véleményezni. A körülmények esetelése és a valóság kedvéért el kell azonban mondani azt is, hogy a levél frója milyen körülmények között tengeti "szomorú" életét.

Fizetése 1830 forint. Néha-mé-mellékjöveldelme is van (jutalom s honoráriumok).